

WPŁYW PROTEIDOLIZY TRAWIENNEJ NA ZAWARTOŚĆ AMINOKWASÓW KRWINEK CZERWONYCH CZŁOWIEKA

Z Zakładu Chemii Fizjologicznej A. M. w Poznaniu

Kierownik: prof. dr Z. Stolzmann

Oznaczano 15 naturalnych aminokwasów w krwinkach czerwonych oraz osoczu krwi osób na czczo, a następnie po podaniu bogatego w białko pożywienia. Krew pobierano w określonych stałych odstępach czasu. Stwierdzono stałą wyższą zawartość aminokwasów w krwinkach czerwonych w ogólności, a szczególnie na szczycie trawienia ciał białkowych. Prawidłowość ta dotyczyła wszystkich aminokwasów i występowała u wszystkich osób, u których przeprowadzono doświadczenie.

Współczynnik stosunku przyrostu między krwinkami a osoczem był zawsze większy od jedności i wynosił 1,3 do 3,2 na szczycie trawienia po 5 do 7,5 godzin od chwili spożycia pożywienia, jeżeli weźmiemy jako miarę równe objętości krwinek i osocza. Po uwzględnieniu zawartości w obu fazach krwi współczynnik ma jeszcze wyższą wartość i wynosi od 1,9 do 4,5.

Wybiórcza zdolność kumulacji aminokwasów w krwinkach czerwonych może być tłumaczona czynną rolą erytrocytów w transporcie aminokwasów, a też zdolnością aktywacji tych związków przez enzymy zawarte w krwinkach czerwonych, jak to wykazały ostatnio badania *Hierowskiego*.
